

her i Landet. Altsaa, jeg er ikke just enig i, at dette er den rette Løsning, men jeg synes nok, at det er rimeligt at komme til en anden Toldsats paa disse Arbejder end den nuværende.

Jeg skal dernæst gaa over til det, hvorfor jeg egentlig har bedt om Ordet, nemlig for at begrunde min Stilling til de Forslag, der ere stillede baade af et Flertal og et Mindretal i Udvalget overfor Sukkertolden. Jeg har ikke kunnet tiltræde noget af disse Forslag, og jeg skal sige hvorfor. Det Forslag, der er stillet af et Flertal i Udvalget, som bestaar af de tre Regeringspartier: de frikonservative, det forhandlende Venstre og Reformpartiet, og som derfor rimeligvis eller rettere sagt ganske sikkert vil gaa igennem her i Salen, sætter dels Tolden op paa de billigere Sukkere, dels forøger det Beskyttelsen for den danske Sukkerindustri. Det første Forslag gaar ud paa, at i anden Linie rettes „7“ til „6,5“, det vil sige, Tolden er i dette Øjeblik 6 paa de billige Sukkere, de mørke Sukkere, der ikke komme ind under Raffinaderi, og denne Told giver en Beskyttelse af 1,5 Øre i Forhold til den nuværende Afgift, som er 4½ Øre. Ministeren foreslog saa oprindeligt i Folketinget, at man skulde gaa op til en Told af 7 Øre, og samtidig blev Afgiften sat ned til 4 Øre. Derved fremkom altsaa en meget stor Beskyttelse for den indenlandske Sukkerindustri, en Beskyttelse af 3 Øre i Stedet for 1½ Øre. Den højtærede Minister kom da i Tanker om, at det var en ganske urimelig Beskyttelse, og i den Skrivelse, som begrunder det Ændringsforslag, han stiller, nævner han to Grunde til at stille dette Ændringsforslag, nemlig dels at den Gruppe, der her er Tale om, har sin Polarisationsgrænse lavest, idet Grænsen var sat til 94, og Ministeren vilde nu sætte den ned til 86, og dels, at Beskyttelsen nu vilde blive alt for stor. Derfor foreslog Ministeren, at man skulde gaa op til en Told af 7 Øre i de første 4 Aar, men at man derefter skulde gaa ned til en Told af 6 Øre pr. Kilo, hvad den ogsaa er nu. Dette Forslag gik Folketingets Toldudvalg og derefter Folketinget ind paa. Folketingets Toldudvalg erklærede i sin Betænkning, at der i Tidernes Løb var fremkommet en Beskyttelse for den danske Sukkerindustri. Der staar imidlertid, at det var en Tanke, man altid havde fastholdt, at den danske Sukkerindustri ikke skulde have nogen Beskyttelse, men at det i hvert Fald i Længden

var umuligt at opretholde en saadan Beskyttelse som den, Finansministeren her forlangte, nemlig 3 Øre, Forskellen mellem 7 Øre i Told og 4 Øre i Afgift. Man gik altsaa ind paa Finansministerens Ændringsforslag og forandrede Toldsatsen. Nu foreslaas det, at den Toldsats skal nedsættes til 6,5 Øre, det vil sige, at man vel i Øjeblikket faar en noget ringere Forhøjelse end forlangt af Finansministeren, men saa til Gengæld slaar fast, at denne skal gælde i en længere Aarrække, medens Ministeren havde foreslaaet, at den skulde nedsættes om 4 Aar. Efter den Erfaring, vi have, ville Forandringer ikke kunne ske meget snart, hvis vi nu faa denne Toldlov gennemført. Saa vil Tolden 6,5 Øre for disse Sukkere komme til at gælde for en lang Aarrække. Det vil altsaa betyde, at Tolden forøges med ½ Øre pr. Kilo for det Sukker, der her er Tale om, de mørke Sukkere, hvilket altsaa betyder, at al Import af disse Sukkere gøres umulig, thi det vil ikke være muligt for Importører at konkurrere, naar Spændvidden er saa stor, som her er foreslaaet, 2½ Øre mellem Told og Afgift. Jeg har i Udvalget nævnt, at man kunde imødekomme Importørerne og derigennem ogsaa Forbrugerne, hvis man stillede Polarisationsgrænsen noget højere, og satte den op til 98½. Men da jeg ikke vandt nogen Tilslutning hverken i Udvalget eller hos Ministeren i det Samraad, vi havde, har jeg anset det for ganske ørkesløst at stille Ændringsforslag i den Retning.

Jeg skal kun slaa fast, at efter hvad der her foreslaas fra Regeringspartiets Side, vil man gøre Tolden højere, end den er nu, og gøre det umuligt at gaa tilbage til det nuværende om 4 Aar. Det er det ene.

Det andet Forslag gaar ud paa, at Tolden for Sukker til Raffinaderibrug — det findes i en Anmærkning —, der hører ind under denne Position, forhøjes fra 5,5 til 5,9. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (H. P. Pedersen), som havde Ordet for at begrunde disse Ændringsforslag, bemærkede, at den højtærede Minister oprindeligt havde foreslaaet en højere Spænding mellem det indførte Sukker og Raasukker end den, der nu er bleven vedtagen i Folketinget. Ministeren foreslog nemlig en Spænding af 0,80, idet Tolden var sat til 6 Øre for Sukker, der blev indført til Raffinaderibrug og Afgiften var sat til 5,2. Men atter her tog Finansministeren under Behandlingen i Folketinget et andet Standpunkt af Hen-